

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ὁ βραχίων τοῦ Λαοκρόντος. — Ὁ ἱατρὸς Πολλὰν ἀνήγγειλε κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίαν τῆς γερμανικῆς ἀρχαιολογικῆς σχολῆς τῆς Ρώμης, ὅτι ἠτύχησε νὰ ἀνακαλύψῃ ἐν ἀρχαίῳ ἀντίτυπον τοῦ δεξιοῦ βραχίονος ὅστις λείπει ἀπὸ τὸ σύμπλεγμα τοῦ Λαοκρόντος τοῦ Βατικανοῦ. Ὁ βραχίων κατὰ τὸ ἀντίτυπον τοῦτο διευθύνεται εἰς ὀξείαν γωνίαν πρὸς τὴν κεφαλὴν, περιβάλλεται δὲ ὑπὸ τῶν ἐλιγμῶν τοῦ ὄψεως μέχρι τοῦ καρποῦ τῆς χειρὸς. Ὁ σοφὸς Γερμανὸς ἐδωρήσατο τὸ εὑρημα τοῦ εἰς τὸ Βατικανόν, ἐλπίζει δὲ ὅτι τοῦτο θὰ συμπληρώσῃ τὸ σύμπλεγμα τοῦ Λαοκρόντος.

Ἀγαλμα Μ. Ἀλεξάνδρου. — Ἐν Αἰκατερίνῃ παρὰ τὸ χωρίον Μαλαθρία Ἑλλήν χωρικὴ σκάπτων ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ ἀνευρεν ἀνεπαφον ἀγαλμα τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου ἰρίστης τέχνης.

Νέα Ἀρχαιολογικὴ Σχολή. — Ἀνηγγέθη ἐπισήμως εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὑπὸ τῆς Οὐγγρικῆς Κυβερνήσεως ὅτι ἀπεφασίσθη ὑπ' αὐτῆς ἡ ἐν Ἀθήναις ἰδρυσις Ἀρχαιολογικῆς Οὐγγρικῆς Σχολῆς, ἥτις θὰ ἔχῃ τὸν αὐτὸν σκοπὸν, ὃν καὶ παλαιὰ αἱ ἐν Ἀθήναις ἔχουσιν Ἀρχαιολογικαὶ Σχολαί.

Εὐρήματα. Ἐν Ἀλμυρῷ ἀνευρέθησαν πλίνθοι ὅσαι φέρουσαι τὰ γράμματα ἐκκλ(ησία) Θηβ(ων) ἔχουν δὲ σπουδαιότητα καθότι μέχρι τοῦδε μία πλίνθος εἶνε γνωστὴ, τῆς Ἀγ. Σοφίας. Εἰς ἄλλην θέσιν ἐπισκευα-

ζομένου τοῦ δαπέδου τοῦ ναοῦ τῆς μονῆς Σεινῆς ἀνευρέθησαν πλάκες ἀρχαῖαι, λίθοι μὲ βζαντινὰς γλυφάς, ἐπὶ κρανα βυζαντινὰ.

Μιστράς. Τὸ συμβούλιον τῆς Ἀρχ. Ἐταιρείας ἀπεφάσισε ὅπως ὑποστηρίξῃ τὰς ἐν Μιστρά κινδυνεύουσας ἀρχαιοτάτας ἐγκρίνουσα τὴν ἀπαιτούμενην δαπάνην. Ἡ διεύθυνσις τῶν ἐργασιῶν ἀνέστη εἰς τὸν κ. Μιλλέ, ὅστις ἀφικνεῖται τὸν Μάρτιον.

Τάφοι Αἰγύπτου. — Ὁ κ. Κόβιγκτων ἐδημοσίευσεν σπουδαίαν συμβολὴν εἰς τὴν Αἰγυπτιολογίαν, μελέτην ἐπὶ τοῦ ὑπ' ἀρ. 1 τάφου τῶν ἐν Γκίζῃ ἀνακαλυφθέντων. Τὸ μέρος ὅπου ἀνεκαλύφθη ὁ τάφος οὗτος, ὡς καὶ 38 ἑτεροί, εἶχε θεωρηθῇ ὑπὸ πλείστων ἀρχαιολόγων ὡς μὴ κεκτημένον ἀξίαν τινα, ἐπίσης δὲ καὶ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Μαρριέ. Ὁ κ. Κόβιγκτων δὲ, ἔχων ἰδίαν γνώμην, προσέβη εἰς τὴν ἀνασκαφὴν, εἰς ὁλίγων δὲ μέτρων βάθος ἀνεκάλυψε πρῶτον τὸν ἄνω ἀναφερόμενον τάφον καὶ εἶτα τοὺς λοιπούς.

Εἰς τὸ μνημεῖον ὠδήγησε κλίμαξ, ἀλλ' ἐν αὐτῷ δὲν ὑπῆρχε σαρκοφάγος οὔτε πιττεῦσι ὁ κ. Κόβιγκτων ὅτι ὑπῆρξε ποτέ, ἦσαν ὅμως διάφορα ἀγγεῖα, πάντα θραυσμένα καὶ χαλυβδίνῃ μάχαιρα, ὑποτίθεται δὲ ὅτι τοῦτο συμβαίνει διότι ἀφ' ἐνός μὲν τὸ ἔθνος τῶν σαρκοφάγων δὲν εἶχεν εἰταχθῇ ἐτι, ἀφ' ἑτέρου δέ, ὡς πρὸς τὰ ἀγγεῖα, ὑπῆρχε συνήθεια νὰ θραύωνται τινὰ ἐντὸς τοῦ τάφου. Ἐκ τούτων πάντων εἰκάζεται ὅτι ὁ ὑπ' ἀριθ. 1 τάφος εἶνε ὁ παλαιότερος τῶν μέχρι τοῦδε ἀνακαλυφθέντων, ἀνήκων εἰς τινὰ τῶν ἀρχαιοτέρων δυναστεϊῶν.

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ποικίλον ἡμερολόγιον. Ὑπὸ τῆς φοιτητρίας δεσποινίδος Κατίνης Ἡλιακοπούλου ἐξεδόθη διὰ δευτέραν φοράν τὸ ὄντως ποικίλον ἀλλὰ καὶ ἐπιμελεσμένον ἡμερολόγιον τῆς. Συνεκέντρωσεν εἰς τὰς σελίδας τῆς ἐκλεκτὰ ἄσθρα καὶ μελέτας καὶ ποιήσεις καὶ σατυρογραφίας. Ἐν Βυζαντινὸν ἄρθρον τοῦ κ. Καρολίδου, ἐντυπώσεις τοῦ Νιρβάνου, μία ἡθογραφία τοῦ Σενοπούλου, μία περίεργος ἱστορικὴ σελίς τοῦ κ. Βαρδουνιώτου, στίχοι Μαρτζώκη, Μωραϊτίνης, Μυρωμένου, Πολέμη, Δροσίνης, Χρηστοβασίλη, Σιγούρου ὀναμνήσεις τῆς δεσπ. Ἡλιακοπούλου, Εἰ. Ἀγγελῆ, Θ. Ζωιτοπούλου, εἶνε πολὺ εὐμορφες σελίδες ἀναγινωσκόμεναι μετὰ ἐνδιαφέροντος.

Σπαρτιατικὸν ἡμερολόγιον. Ἔτος ἑβδόμον. ὑπὸ Σπ. Θεοδοροπούλου, δικηγόρου καὶ δημοσιογράφου. Περιέχει λογογραφήματα, ποιήσεις καὶ παραδόσεις, ἀναφερόμενα πάντα εἰς τὴν ἀρχαίαν καὶ νεωτέραν Σπάρτην ὑπὸ τῶν κ. κ. Παγανέλη, Κουρτίδου, Μανιάκη, Ἀργυροπούλου, Στρατήγη, Ἀγίδος, Θέρου καὶ ἄλλων. Τὸ «Σπαρτιατικὸν ἡμερολόγιον» ἀφιερωμένον ἐξ ὅλοκληρον εἰς τὴν Ἀκροπόλιν, εἶνε τὸ μόνον ἐκ τῶν ἐπαρχιακῶν ἡμερολογίων ἐπιζητῶν, ὑποσχόμενον μακρὸν ἐτι μέλλον.

Ἡ ἀνακαινίσις τοῦ Παρθενῶνος. ὑπὸ Α. Ν. Βερναρδάκη. Ἀνατύπωσις ἐκ τῆς «Ἡμερησίας». Ἐν Ἀθήναις 1906.

Πολὺς λόγος ἐγένετο ἐν Εὐρώπῃ πρὸ μηνῶν περὶ τοῦ δυνατοῦ ἢ πρέποντος τῆς ἀνατηλώσεως καὶ ἐτι πλέον τῆς ἀνακαινίσεως τοῦ Παρθενῶνος, ἡ δὲ «Παναθηναϊκή» ἀπήγγειλεν ἀπὸ τῶν στηλῶν τῆς τὰς γνώμας ἐπιφανῶν Γάλλων λογίων καὶ καλλιτεχνῶν, ὧν οἱ πλείστοι μετὰ δριμύτητος ἀπέκρουσαν, σχεδὸν ὡς τερατώδη, πᾶσαν τοῦ Παρθενῶνος προσθήκην ἢ

μεταβολήν. Ὁ κ. Βερναρδάκης διὰ μακρῶν δίδει μίαν πλήρη σχεδὸν περιγραφὴν τῆς ἀρχαίας Ἀκροπόλεως, ἀναπαριστῶν ὅσον τὸ δυνατόν, αὐτὴν ὡς ἦτο τὸ πάλαι ὁ συγγραφεὺς ἐπιθυμεῖ—rium desiderium—νὰ ἴδῃ τὸν Παρθενῶνα συμπληρωμένον—τὸ θεωρεῖ δυνατόν—καὶ κεκοσμημένον ἀρχιτεκτονικῶς καὶ καλλιτεχνικῶς, ἥτοι «μὲ τὰ σκολιὰ συμπλέγματα τῶν ἀστῶν, τὰ ἔκτυπα ἀνάγλυφα τῶν μετωπῶν, τὰ πρόστυπα ἀνάγλυφα τῆς ζωφόρου χρωματισμένα καὶ κεκοσμημένα, μὲ τὴν χρυσελεφάντινον Ἀθηνᾶν τὰς χρυσὰς ἀσπίδας καὶ πανοπλίας ὑπὸ τὰς μετώπας καὶ ἐπὶ τῶν προπυλαίων τοῦ, ὁλόκληρον χρωματισμένον ὡς ἦτο. μὲ τὰς αὐλαίας, τὰ παραπετάσματα καὶ τὰς γραφὰς τοῦ καὶ εἰ δυνατόν ὁλόκληρον τὴν Ἀκροπόλιν μὲ τοὺς πανταχόθεν περιβλεπτοὺς ναοὺς τῆς κλπ.»

Ῥαῖα, ἐξοχα ὄνειρα, ἀλλὰ φεῖ! ὄνειρα μόνον!

Πανδώρα. Ἐξεδόθη ὁ 5ος τόμος, περιέχων τὸν «Θεῖον καὶ ἐρημέριον» μυθιστόρημα τοῦ Ἰω. Δελαμπρέτ.

Γλωσσικὴ αὐτοβιογραφία, ὑπὸ Π. Νιρβάνου. Διάλεξις. Σελ. 44.

Ρητορικὸι λόγοι Γ. Μιστριώτου. Τόμ. Β'. Σελ. 144. Συνεχίζων τὴν ἐκδοσὶν τῶν λόγων τοῦ ἐξεδωκεν ὁ διαπρεπὴς καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου καὶ νέον τόμον, περιλαμβανόντα σὺν ἄλλοις τὰς ἐν Ἱεροσολύμοις ὁμιλίαις του, τρεῖς λόγους κατὰ τῶν χυδαῖστων, τοὺς λόγους τοῦ κατὰ τὰς παραστάσεις ἀρχαίων δραμάτων καὶ τὸν περὶ ἀμύνης τῆς Ἑλλ. Φυλῆς. Τιμὴ δρ. 1,70.

Ἡ Κατοχή ὑπὸ Γ. Βάκον. — Ἡ ἑξῶς ὑπὸ Α. Κυριακοῦ. Εἰς δύο ὁγκώδεις τόμους ἐν συνεχείᾳ ἐξέδωκεν ὁ κ. Β. Τσαγκάρης ἱστορικὸν μυθιστόρημα, περιλαμβανόν τὰ κατὰ τὴν θυελλώδη ἐποχὴν τῆς Κατοχῆς καὶ τῆς ἐξώσεως τῶν πρώτων βασιλέων τῆς Ἑλλάδος. Τιμὴ ἐκάστου τόμου δρ. 5. Πωλοῦνται εἰς τὸ πρακτορεῖον τῶν ἐφημερίδων.

La Peinture française au XIX siècle, par H. Marcel. Ἀποτελεῖ μέρος τῆς «Bibliothèque de l'enseignement des Beaux-Arts».

Notations. Ὑπὸ Théo Varlet. Lille. 1906. Σελ. 160. Ποιητικὴ συλλογὴ τοῦ συνεργάτου τοῦ περιοδικοῦ «Beffroi». Εἶνε ἡ τρίτη λυρική συλλογὴ ἣν ἐντὸς μηνὸς σχεδὸν ἐλάβομεν ἐκ Βελγίου. Ὁ κ. Varlet εἶνε ὁ ποιητὴς τῶν «Heures de rêverie» ὁ συγγραφεὺς τῶν «Notes et Poèmes» καὶ τοῦ διηγήματος «Le dernier Satyre».

Comptes rendus du Congrès international d'Archéologie. 1re session, Athènes 1905. Εἰς τόμον ἐκ 400 σελίδων, δεδεμένον καὶ κεκοσμημένον ὑπὸ πλείστων εἰκόνων ἐξεδόθησαν, ἐπιμελείᾳ τοῦ κ. Καβαδίου, τὰ πρακτικὰ τοῦ πρώτου διεθνοῦς Ἀρχαιολογικοῦ συνεδρίου, τοῦ πέρυσιν ἐνταῦθα συνεληθέντος. Αἱ προσφωνήσεις καὶ ἀνακοινώσεις δημοσιεύονται γαλλιστί, ἑλληνιστί δὲ μόνον ὅσαι εἰς ἑλληνικὴν ἐγένοντο.

Κεφαλληνιακὰ σύμμικτα. Ὁ ἐν Ληξουρίᾳ διακεκριμένος ἱστοριοδίφης καὶ λαογράφος κ. Ἡλ. Τσιτσέλης ἐξέδωκεν ὁγκωδέστατον τόμον εἰς σελ. 940, τὸν ὁποῖον θὰ ἐπακολουθήσουν δύο ἄλλοι τόμοι. Ἀποτελοῦν συμβολὰς πολυτίμους εἰς τὴν ἱστορίαν καὶ λαογραφίαν τῆς Κεφαλληνίας. Ὁ ἐκδόσις Α' τόμος περιλαμβάνει βιογραφικὰς σημειώσεις τῶν διαπρεφάντων Κεφαλλήνων ἐν τῇ διανοητικῇ, κοινωνικῇ καὶ πολιτικῇ κινήσει τῆς νήσου. Εἶνε ἐν ἀκριβὲς καλῆςδοσκόπιον τῆς Κεφαλληνιακῆς δόξης, μία περιληπτικὴ ἀπεικόνισις τῆς ἐν παρωχημένοις καὶ ἐνεσταῶσι χρόνοις ζωῆς ἐν Κεφαλληνίᾳ. Διὰ τοῦτο περιέλαβε ὁ φιλόπονος καὶ φιλαλήθης ἱστορικός οὐ μόνον τοὺς βίους τῶν θανόντων, ἀλλὰ καὶ τῶν ζώντων, συμπληρῶν ἡμᾶς καὶ ἐπανορθῶν ἄλλους πρὸ αὐτοῦ γράψαντας. Ἐκτενὴ λόγον ποιεῖ καὶ περὶ τῶν κατὰ τὸν ἀγῶνα δραστάντων Κεφαλλήνων ὁπλαρχηγῶν καὶ ὁπλιτῶν. Πρὸς τούτοις ἐκθέτει καὶ οἷκων γενεολογίας μετὰ λεπτομερειῶν ἀγνώπτων, κατὰ τὸ πλεῖστον, συνεπείᾳ ἐπιμελοῦς ἐράνης. Ὁ β' τόμος θὰ περιλάβῃ τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἱστορίαν τῆς νήσου, ὁ δὲ γ', λαογραφίαν (γλωσσάριον, ἥθη καὶ ἔθιμα, προλήψεις). Εὐχόμεθα ἵνα ταχέως φέρῃ εἰς αἴσιον πέρας τὴν πολυμοχθὸν ἐργασίαν τοῦ ὁ κατ'ἐξοχὴν Κεφαλλήν ἱστοριογράφος. Τιμὴ τοῦ α' τόμου δρ. 10.

Μπουμπουκία. — Τραγοῦδια Γιάννη Στεφανῆ. Ἀθήναι. Σελ. 102.

Μαλλιαζώτατος ὁ ποιητὴς. Κατοικεῖ εἰς «Μικρομαντιὰ Ἀναλαβὰς τοῦ Μαγαζασκαριοῦ!» Τ' ἀριερώνει «σπὸν πρωτομάστορα τῆς ἄγλης δουλειᾶς (sic) μικρὸ θυμυτήριον (= ἰνκχύνιστρον) Εἶνε — ὑποβίβου — Χριστιανός, ἐτῶ ἀγνωστον πόσων — πάντα ὅμως

Γιάννης. Εἶνε περίεργον δὲ ὅτι οἱ Γιάννηδες ἀφρονῶν εἰς τὸν Ψυχρισμόν. Περίπου 45 . . .

Ξενολασία ἢ ἰσοτέλεια; — Μελέτη περὶ τῶν ξένων λέξεων τῆς νέας Ἑλληνικῆς ὑπὸ Μ. Τριανταφυλλίδου. Ἐρευνᾷ τὸ ζήτημα ἂν αἱ ξέναι λέξεις αἱ εἰσπηδήσασαι ἐξωθεν διαφθεῖρουν τὴν Ἑλλ. γλῶσσαν ἢ εἶνε ἐντελῶς ἀβλαβεῖς, μὴ ἐπιδρώσιν εἰς τὴν οὐσίαν καὶ τὸν ὁργανισμόν τῆς γλώσσης. Μελετᾷ τὰς διαφόρους ἐποχὰς καθ' ἃς εἰσέωγόνσαν αὐταὶ ἐν τῇ λαομνήνᾳ Ἑλληνικῇ καὶ ἀποφαίνεται ὅτι δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ἐκλείψουν αἱ λέξεις αὐταί, ἀντικρούει τὸν ἰσχυρισμὸν ὅτι αἱ ξέναι λέξεις μᾶς ἐνθυμίζουν ἡμέρας δουλείας, φρονεῖ δὲ ὅτι τὸ ζήτημα ἐὰν πρέπει νὰ λείψουν αἱ ξέναι λέξεις εἶνε ζήτημα οὐχὶ ἐπιστημονικόν, ἀλλὰ καλαισθησίας. Ἐν γένει ὑπεραμύνεται τῶν ξένων λέξεων ὁ νεαρὸς συγγραφεὺς καὶ διότι ἐκφράζουν ἀποχρώσεις καὶ διότι ἀναπληρῶνουν ἀνάγκας τῆς γλώσσης. Κατὰ τῶν ἰδεῶν του ἐν τούτοις πλεῖστοι εἰσὶ οἱ ἐναντιοφρονούντες.

Νέα ζωὴ. — Ἐτήσιον εἰκονογραφημένον περιοδικὸν λογοτεχνικὸν καὶ ἐγκυκλοπαιδικόν ὅπερ ἤρξατο ἐκδίδων ὁ εὐρείας ἐγκυκλοπαιδικῆς μορφώσεως καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Ν. Χατζιδάκης. Σκοπεῖ τὸ πρωτότυπον ἡμερολόγιον νὰ προσεγγίσῃ τοὺς Ἑλληνας ἀναγνώστας εἰς τὰς ξένας φιλολογίας καὶ ἰδίως τὴν ὀλιγώτερον παρ' ἡμῶν γνωστὴν τοῦ Βορρᾶ διὰ μεταφράσεων καὶ δευτέρον νὰ καταστήσῃ προσιτὰς πλείστας γεωγραφικὰς, ἐπιστημονικὰς καὶ ἐκπαιδευτικὰς γνώσεις. Ἀμφοτέρους τοὺς σκοποὺς κατωρθοῖ ὁ ὁ φιλόκαλος συγγραφεὺς, ὅστις καίτοι μόνος κατήρτισε τὸ βιβλίον του, τὸ κατέστησε ποικιλιώτατον καὶ ἐλκυστικόν. Αἱ μεταφράσεις του ἂν καὶ δύσκολοι, εἶνε λίαν ἐπιτυχεῖς, ἀποτελοῦσιν ὑπόδειγμα εἰς τοὺς ἄλλους παρ' ἡμῶν, ἀδεΐστους ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, μεταφραστὰς. Γραφεῖα «Νέας Ζωῆς» ὁδὸς Σκουφᾶ 19.

Τρία χαριτωμένα, ἐκτάκτως καλλιτεχνικὰ εἰκονογραφημένα βιβλία ἐξέδωκεν διὰ τὰ παιδιὰ ὁ ρέχτης ἐκδότης κ. Κ. Ἐλευθερουδάκης. Τὰ Γατάκια, τὰ Κουνελάκια καὶ τὸν Ἀλφὶ Μπαμπᾶ. Ἐν Εὐρώπῃ ἐκτυπωθέντα, κατ' οὐδὲν ὑπολείποντα τῶν περιτρήμων Ἀγγλικῶν ἐκδόσεων, εἶνε ἐκτάκτως διασκεδαστικά διὰ τὴν παιδικὴν ἡλικίαν, ἥτις παρ' ἡμῶν στερεῖται ἐντελῶς ψυχαγωγικῶν βιβλίων. Τὸ κείμενον ἔγραψεν ἡ δεσπ. Φουντουκλή, κατὰ μίμησιν ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ. Ἐκαστον τιμᾶται μόνον 2 δρ.

Ὁ Ἀσώτος δρᾶμα εἰς τρία μέρη ὑπὸ Δ. Ταγκούλου. Ἐν Ἀθήναις. Σελ. 90.

Πότερον στρατὸς ἢ στόλος; Ὑπὸ Κ. Δροσπούλου, ἀνθυπολοχαγοῦ. Ἐκδότης Π. Σαββίδης.

Ἡμερολόγιον «Φιλοκάλου Πηνελόπης». Μετὰ πολλῆς φιλοκαλίας ἐξεδόθη κ' ἐφέτος, χρησιμώτατον διὰ τὰς κυρίας. Σελ. 96.

Baiser de Reine, comedie par Marcel Ange-not. Bruxelles 1906. Ἑμμετρος μονόπρακτος κωμῶδις. Διακρίνεται διὰ τῆς ὀρθῆς σκηναί. Ὁ συγγραφεὺς εἶνε οὐ μόνον κωμωδιογράφος ἀλλὰ καὶ ποιητὴς.